UN MATÍ LLUENT DE SOL

Un matí lluent de sol
una nena que es diu Clara
i que passa el [ ]
(i mig mes d'agost, encara)

amb la Blanca, la seva àvia,
en un poble de [ ],
s'ha assegut sota una [ ]
on refila una cardina.

—M'avorreixo —diu la nena.
Llavors l'àvia, que la sent,
li respon, amb veu [ ]:
—S'avorreix qui res no [ ].

I l'agafa per la mà,
i la fa seure al [ ].
—¿Veus quin arbre i quin [ ] fa?
Ai, que bé que s'està aquí!

Quan ja fa una [ ] que hi són,
la [ ] es desficia.
I és com un gelat que es [ ]
sota el sol [ ] del dia.

—Àvia, vull veure el Miró
i aquell gat tan [ ].
Vol dir estels en la foscor,
vol dir un quadre d'en [ ].

LIVEWORKSHEETS